

POEZIE

Jiří Charvát

[HTTP://CHLADNOUHLAVU.CZ](http://chladnouhlavu.cz)

Obsah

POEZIE	1
oslava.....	5
večeře.....	7
nad šálkem kaluže	8
rozflákanej hrob	9
rotvajler v krychli projímadla	10
mlčení.....	11
balada z benzínových hadrů.....	12
igelitka skartovaných veršů.....	13
vskutku decentní výkřik do tmy	14
masturbace.....	15
nesměle svítá.....	16
spí	17
zlíbám tě.....	18
pasivum	19
autogramy	21
káva, prezervativ a radost ve 21:32	22
mý hobby je jezdit ve výtahu	23
necking petting stretching.....	24
lezu ti snad já do tvejh snů? ne, myslim, že ne	26
seznamkové haiku	27
báseň, do který se můžu vysmrkat.....	28
drž mi palce	29
díky, vole	30
nesmrtelné verše.....	31
Ježíškovi s křížkem po funuse.....	32
Mgr. nektarinka, CSc.	33
nezajímavý večer na pokoji č. 444	34
převrhl se šálek modrozeleného čaje, ale už jsem to utřel.....	35
autista mi nakreslil kostrbatý souhvězdí.....	36
nebojte se výtoků.....	38
taxemiwoo aneb óda na příznivou lokaci.....	39

0,25 žeriava	40
kreslim tvý bradavky po stěnách muzea	42
zmatená.....	44
zmatená 2.0.....	45
Božena Němcová versus mrtvý Asiat	47
impetigo	49
před trafikou	51
mrňavé bramborové kvádry a žádný hlavonožec	52
noční stolek	54
třeba	56
jahodová.....	57
freevideo.cz	59
cyklistická	61
á.....	62
psina na svahu.....	64

oslava

pospáváš na stole
posloucháš nudný pindy
nevyhráls v tombole
a ani nikdy jindy

sál je zahalený
pod rouškou alkoholu
každý opuštěný
naoko všichni spolu

v krvi pár promile
a zíráš na konfety
zatímco zběsile
šlukuješ z cigarety

*nejsi milej, nejsi vtipnej
jsi jen nalitej
zbytek na dně další sklenky
rychle spolykej*

*nejsi sexy, nejsi krásnej
jsi jen nalitej
je to panák za panákem
ty nepočítej*

chceš se v láhvi schovat
sálem zní Michal David
přišelš konverzovat
a nemáš se s kým bavit

ve vzduchu napětí
snad 220 voltů
a holkám naproti
mžouráš jen do dekoltů

hodně jsi vychlastal
radši nebudeš vstávat
marně topíš svůj žal
sám jsi ho učil plavat

*nejsi frajer, nejsi chytřej
jsi jen nalitej*

*rundu číslo x na druhou
v hrdle přivítej*

*ty jsi schlíplej, unavenej
DJ mizernej
tak to zalom a běž domů
tam se vychrápej*

loudáš se asfaltem
všechno se krčí v šeru
tvá mysl pod autem
tvá duše po výtěru

skloněný nad dřezem
týdně pátek co pátek
netečným pohledem
sleduješ tok svých zvratek

lehneš pod peřinu
pachuti plná tlama
a pak na vteřinu
lituješ sebe sama

večeře

oči jsou zmámeny
a jejich plameny
zakryté prameny
pohlédnou na menü
pokrčí rameny
a dá si salát

nad šálkem kaluže

nad šálkem kaluže
vzpomínám na muže
co mi ji vzal
dívku, jež hrála si
s knoflíky a s vlasy
defloroval

nad kýblem peach vodky
dívám se na fotky
v očním albu
šik krutých vzpomínek
z mateřských znamínek
spouští palbu

nad větou odpadků
se klapot podpatků
zvolna ztrácí
charisma vestoje
do stránky Playboye
vykrvácí

nad dlaní spermatu
držím se tématu
které bolí
bitvy jsou prohrány
sypu si do rány
kvanta soli

nad proším přičestím
mě touha po štěstí
přišla draze
když cestou do pekla
hrdost se roztekla
po podlaze

nad prázdným deníkem
jsem s němým pokřikem
Big Mac načal
polykám pomfrity
život je prožitý
aniž začal

rozflákanej hrob

hou hou
opilý abstinent motá se tmou
šero v šero vpito
zabloudil na hřbitov
maso a kosti
to jsou k nám hosti
nezvaní

celý večer zkoumal, zda má cenu
utápět beznaděj v berentzenu
po barech na túře
kardiofraktuře
pokoušel vysmát se do tváře
marně

kýčovitý obraz luny v trosky hrobů sedá
odečítá z dat, jak dlouho přežít se dá
náhrobkům to nandal
picassovský vandal
je to vážně hezký
kosočtverec vyrytý do náhrobní desky
mrtví se synchronizovaně otočí na bok
samota samota
absence života
tr(o)p, anebo hop
pod rozflákanej hrob

rotvajler v krychli projímadla

„pane řidiči, máte něco k proclení?”

„cože?”

„co je v tom kufru?”

„rotvajler v krychli projímadla
nachlazená ohřívadla
reflektor v němž ňadra zvadla
čtyři litry sexy prádla
kus čerpadla do zrcadla
spermicidní prostěradla
a kartáček naruby.”

„mohl byste to zopakovat?”

„ne.”

„tak si vystupte a otevřete zavazadlový prostor.”

...

„ty vole, Franto, pojd' se podívat, co má v tom kufru...!”

mlčení

balada z benzínových hadrů

v hluchoněmém vestibulu metra
přiotráven vůní rudých gerber stál
mezi rty mu plála lehká petra
ještě lehčí snad mu dneska dá
vyhlíží tu balerínu
chce se topit v jejím klínu
za zády má pro ni puget v hadru
co smrdí po benzínu

na podpatcích kráčí směle halou
dívka, již si na čtyři dny oblíbil
ňadra pevná a postavu malou
lehký make-up, ladnou chůzi, styl
její křivky ve hře stínů
tvář s bělostí hermelínu
šíjí ovinutou šálou z hadru
co smrdí po benzínu

boltce mrznou, smog nadšeně sněží
neholený policista zatne pěst
v tmavě modrém kontejneru leží
děcko staré pět dní, možná šest
podlitiny, v očích vinu
jen modřina přes modřinu
kolem pánve místo plenek hadr
co smrdí po benzínu

igelitka skartovaných veršů

na lavičce v metru
omrzliny
na klíně igelitku zklamání
a skartovaných veršů
přeložených z beznaděje do češtiny

přisedla si mladá žena
tmavé vlasy na ramena
stesk
kousek bílé čokolády na rtech
v ruce fosforeskující parte
těsný kabát
vyplakané oční stíny
zlomená a voňavá

dostal jsem chuť setřít jí něžně ten zbytek čokolády ze rtů
ale určitě by na mě vytáhla slzák
tak jsem jí nasypal do dlaní drť své poslední básně
a průvan přijíždějící soupravy ji okamžitě rozfoukal po vestibulu
nastoupila

na chvíli mě vytrhl ze splínu
její pětiprocentní úsměv
co mi poslala
skrz vagínu
kubisticky vyvedenou na skle
vagónu
anebo to možná bylo na toho chlápka vedle toho chlápka vedle

možná se vůbec neusmála

Bůh nestvořil člověka. Naopak, člověk stvořil Boha. Z egoistické touhy po blaženosti a smyslu života.

Ludwig Feuerbach

vskutku decentní výkřik do tmy

jen tak
ležet v posteli
nad hořící knihou

na polici
busta
zpceného Krista
s ironickým šklebem
zvrací víno
s chlebem
normální chleba, jako v obchoďáku, kde nikdy nejde rozdělat ten žertovnej mikrotenevej sáček

gumová partnerka
uléhá do peřin
lásku jsem nepotkal
a v Boha nevěřim

dnešní den vůbec neměl smysl
a zítra zas
vyrazíme já
a ranní erekce
vstříc novému nesmyslnému dni

všechno je nanic

tak jsem zhasl a
vykřikl
do tmy

masturbace

dala mi svou fotku
ted' nad ní sedim
a masturbuju
jako hromada úplně cizích lidí
právě ted' v týhle čtvrti
když v televizi nic nedávaj

kdyby to věděla...
možná by ji potěšilo
že mě vzruší i bez třetího rozměru
a bez vůně
v obdélníčku 9 x 13 cm
možná ne

že miluješ
poznáš tak
že ti není lhostejná
ani prvních pár minut po orgasmu

tak zase potřísnit to místo na koberci
který už se drolí
a hlavně během těch dvou veselých vteřin
neulepit fotku

nesměle svítá

nesměle svítá
smog se snáší
přes oblohu strakatou
ptáci nelítaj

možná prší
kluk s tlející kravatou
čeká na tramvaj
příliš velká zima
na to aby plakal

kruhy pod očima
discman v kapse
poblitýho saka

mraky močej na plechový střechy
na hranolky
do náručí

vypálil si na CDčko vzdechy
svý bejvalý holky
kterejma se mučí

cigára jsou navlhly
nesměle svítá
smog se snáší
přes oblohu strakatou
ptáci nelítaj

spí

spí

a rudé vlasy žijí
navzdory žaluziím
odlesky svítání

hladím tvář
ze sametu
jsem tím kdo
nezkame tu
stvořenou pro něhu
v košilce ze sněhu
v kalhotkách z letní tmy
vzpomínky na rytmy pánví
bubnují ze spaní

beru dlaň do dlaní
a šimrám zápěstí
je štěstím v neštěstí
světýlkem v hlubině
polibkem po kině
suhvězdím v kaluži
kelímkem ostružin
svítáním na Marsu

já členem komparsu
a ona v hlavní roli
ať lačníš po čemkoli
ona to má

oči jí kryjí víčka
v duši jí hoří svíčka
ten plamen budu hýčkat
do října?

tolik ji znám
a pořád málo

spí

zlíbám tě

zlíbám tě ve vaně
pod svícnem v umyvadle
zlíbám tě oddaně
svou múzu v prostěradle
zlíbám tě pomalu
něžně a potichu
navzdory úpalu
políbím na břichu
zlíbám tě hvězdičko
na krk a v obličej
rukama pod tričko
to co si nejmíc přeji
se nyní denně děje
vrhám se do tvých úst
sebevrah do přeje
zlíbám tě nebraň se
jazyky zápasí
tvoji tvář držím v dlaních
a dech je přerývaný
mé rty a ty tvé na nich
zakočí celibát
závidí celá pláž
zlíbám tě lásko
a dál se budu bát
že se mi jenom zdáš...

Do telefonu brečela. Já taky.
 Teď tu stojí na rohu a prší jí do kapučína.
 "Už tě nemiluju," řekla.
 "Hm," řekl jsem a vyplivl žvýkačku vedle odpadkového koše.

pasivum

zbořil se
 teď se mezi prsty sarkasticky drolí
 svět
 sedim na reprobedně
 pasivně kouřim
 dvanáct set
 cigaret

kopačky koš kvinde vale
 byl jsem puštěn k vodě
 tak se čvachtám vytrvale
 v trpnym rodě
 sedim
 a jsem naživu
 v pulzujícím pasivu

musel jsem to zkusit
 lásku
 mrchu
 krutou slepou
 srdce na tři kusy
 zalátuju izolepou

pořád se mi o ní zdá
 vážně
 zatím každou noc

nech to bejt
 city jsou dohady
 láska je bez duše
 ženskejch jsou hromady
 kolik je světlušek?

1

ty vole
 kašli na ní

copak stojí za tu bolest při usínání?

ANO/NE *

(* nehodící se škrtněte)

Jiří Charvát

až budu dávat autogramy
do knih, které jsem nenapsal
tvé oči budou světlůškami
z nichž touha dávno vyhasla

autogramy

sedíme doma s rodinami
děti si bryndaj na trička
všechno, co bylo mezi námi
zůstalo jenom v básničkách

má žena skládá origami
tvůj manžel v noci masturbuje
já kreslím tiché autogramy
do knih, co nikdo nekupuje

tvůj úsměv zdobí soudní síň
pořád máš kukuč děvčete
a někdo jiný ve tvém klíně
nalezl úkryt před světem

tak zvracím další autogramy
zleva a zprava, seshora
pod básně, co nic neříkají
co pouze bolí autora

někdy se stavím s květinami
a přinesu ti autogram
zajdeme spolu někam sami
zajdeme někam každý sám

káva, prezervativ a radost ve 21:32

21:32

vracím se na kolej
v masivní zimní bundě
v diplomatce mám banán
a čtyři nedokončený romány
vlastně jsem je ani nezačal
někdy je to lepší

blbě jsem se zamiloval
ale je mi to jedno
podrbu se v rozkroku
a stejně jako Ježíška
oslavím týden duševního zdraví
i když na něj nevěřím

dám si v automatu kondom a kafe
sednu si na lavičku
kelímek mě hřeje do dlaní
jsem totálně sám
a raduju se
že jsem se nenarodil
jenom s jednou nohou

mý hobby je jezdit ve výtahu

„mý hobby je jezdit ve výtahu
brečet kvůli zkurvenému vztahu
demolovat sbírky kaktusů
a zapíjet to vodkou bez džusu

taky se rád dloubu za nehtama
sháním nějakou holku, co je sama
stavim World Trade Center z plastikovejch sklenek
a předsedám fanklubu podprsenek

každou neděli se fotim pod jabloní
a jednou dvakrát denně si ho honim
hrajú na metronom v rozpadnutym triu
a před spaním si namlouvám, že žiju...”

„aha. tak... děkujeme. my... se Vám ozveme.”

„já jsem ještě neskončil...”

rád si vymačkávám mastný póry
a vzrušujou mě radiátory
taky jako občas píšu poezii...”

„to stačí. my se Vám ozveme.”

„a jsem nekuřák!”

„ano. my se ozveme.”

„to jsem zvědavej. tak nashle.”

necking petting stretching

nana nana
na posteli
necking petting stretching
buď prší
nebo možná trochu brečím

nejsi ta pravá
a já
nejsem ten pravej
a jen málokdo z nás
je zajímavěj

rozhodně míň
než necking petting stretching

nevím
jestli jsem tě měl rád a nebo mám
dráždim tě nahoře pak dole
a pak tě napínám

to je necking petting stretching

jestli mě nemiluješ
tak mi to nevadí
aspoň mě nezraníš
a já tě nezraním

šala lala
láska je špatnej vtíp bez pointy
a ne že ne
lidi jsou sami
a počasí

převážně neměnné

jako necking petting stretching

i když jsem sám i když jsme všichni
sami
nahore i dole

je to pořád ještě celkem napínavý

lezu ti snad já do tvejh snů? ne, myslim, že ne

koukni na mě a

vysvětli mi, proč si
nemůžeš česat vlasy
někde jinde
než v mejch snech
(namátkou... třeba doma v koupelně)

hele, neškleb se
ty nevíš
jaký to je
probouzet se bez tebe

vlhko v očích, sucho v krku
já jsem tě měl rád
tak... koukni na mě a
nekoukej tak

copak nemáš v noci nic lepšího na práci?
já vim, že jo a že na to nejsi sama, ale nechci vědět nic konkrétního (ani abstraktního) proboha

a tak sedim v čekárně
a krajně nečekaně
čekám
na amputaci snů
(medicína dneska umí zázraky)

dám sestřičce v podprsence svou kartičku pojištěnce (je růžová)
a dělám, že nejsem na mraky
sestři, prosim Vás, jestli to jde, tak vzpomínky
mi uřízněte taky (a nemohli byste mi implantovat hezčí účes? nemohli, aha...)

když se mi zdáš
bolí mě ráno, bolí mě celej den
lezu ti snad do snů já?
doufám, že ano, ale myslim, že ne

doufám, že
ano
ale myslim, že
ne

seznamkové haiku

jsem sympatický
a polévku z pytlíku
zrovna nemusím

(tel.: 723 204 357)

báseň, do který se můžu vysmrkat

je mi 19,75
a jediný
co jsem se naučil
je
že když máš někoho rád
nesmíš to přehánět
a když necháš měsíc v lednici kompotovanej ananas
úplně zplesniví v takový bílý boule

dopoledne jsem ryl notovou osnovu
nehtama do zdi
teď cucám krémovej bonbón uprostřed náměstí
s ksichtem flegmatika
kterýho nerozhodí
ani když kolem něj projde, mňoukne a exploduje
kotě

než usnu v povlečení s kačerama
vzpomenu si
že jsem ztratil lásku
a levou pantofli
a i když nemám nikoho
komu bych psal básně
můžu se do nich vysmrkat

a stejně divnej život
máš i ty
zatímco venku nesněží

ano
právě ty

drž mi palce

jsem příliš chytrý na to
abych byl šťastný

ale

příliš hloupý na to
abych se zbláznil

tak...

tady jen tak sedím
a tvářím se jako prdel

jo

a na ledničku jsem přilepil růžovej lístek se seznamem toho
co musím zapomenout
v čele s tebou

drž mi palce

a když se to nerýmuje
tak to není básnička
říkal náš učitel chemie
ve frontě na oběd
ale už umřel

díky, vole

díky, ty vole

díky

že se mi párkrát v koupelně vzňaly svíce

a hrál Karel Kryl

zahojil se bed'ar v levý nosní dírce

že se nahá smála a já

u toho byl

za to

že jsem měl snad flašku vodky, lískový oříšky

a čtyři různé džusy (broskev, jahoda, pomeranč, černý rybíz)

a že jsem se nepoblil

díky, ty vole

díky

za ty krátký šaty z černý látky

za rty, co voněly už nevím čím

za to

že se někdy kouknu zpátky

a nebrečím...

díky, vole

tisícere a dvě díky

za bochníky, vrtulníky, za vztyčený prostředníky

za mezníky, ciferníky, papírový kapesníky

za kotníky, záškodníky, za věšáky na ručníky

za lásku

ano, asi ano

za lásku

pro

začátečníky

pust' to z hlavy, vole

tenhle rozhovor asi zrealizujeme stěží

já jsem labilní

a ty neexistuješ

srandovní kombinace, vole

nesmrtelné verše

chtěl jsem cestou vlakem
napsat nesmrtelnou báseň
ale nic mě nenapadlo
usnul jsem
a otlačil si ksicht
o sedadlo

Ježíškovi s křížkem po funuse

Čau Ježíšku,

Vánoce jsem sice prošvihl
(stejně jsem nebyl hodný)
ale kdyby něco...

chci krásnou hodnou ženu
které budu scházet
až budu v práci
ať má hezkej zadek
a citrusový vlasy

chci DVD

a děti
co nestřílej
po spolužácích

uděláš mi radost
že ani netušíš

balit to nemusíš

Mgr. nektarinka, CSc.

jsem proti fridexu
hlasuju pro krev
nevidím na cestu
jsem z toho broskev

vytržen z kontextu
maluju po skle
z marnýho protestu
magistr broskev

zbláznil jsem se
nerozsvěcej

nezajímavý večer na pokoji č. 444

ležím na břiše
a píšu báseň

už dýl jak tři měsíce jsem si neměnil povlečení
riskuju ekzém
a všechno
je načuchlý tabákem

„nevadí ti, že tu kouřím? někomu to voní,“ poučí mě můj spolubydlící
a vypustí z okna obláček
tvaru golfové hole

„jsem astmatik,“ povídám

nic neříká

ostrá bolest
je pryč
světluška
už je prostě jenom abstraktum
když se nesoustředím, její hlas a vůně
už nenaskakují tak automaticky jako předtím
je to bezva, moc se to zlepšilo, když nepočítám sny

už zase jsem nešťastný jen relativně
jako každé

„koukni,“ típne cigaretu o parapet
„támhle mezi těma autama je stará ženská
pokaždý, když tu kouřím, tam je
chodí sem a tam, položí tašku a čtvrt hodiny jen tak kouká
zajímalo by mě, co se jí honí hlavou.“

„mě taky,“ lžu
a jdu si vyčistit
zuby

převrhl se šálek modrozeleného čaje, ale už jsem to utřel

je to absurdní

pohlazení
jedný holky

s vlasama páchnoucíma po cigaretách
se smíchem, před kterým všechny symfonie trapně klopí oči
a s legračně citlivým místem na krku

změní svět na něco tak úžasnýho, že se ani nechce věřit

ale bez něj
tu najednou není nic
kvůli čemu se
probouzet
rvát
a smát

chce to nadhled

vždyť říkám...

je to absurdní
absurdní a hormonální

lepší je vrhnout
očekávání, elán a sny
do něčeho stabilnějšího a méně nebezpečného

mohl bych sbírat
pivní tácky

nebo takový ty připitomělý
malinkatý sáčky s cukrem

myslím
že si rovnou jeden vezmu

„Už zase fňukáte. Proč si myslíte, že to někoho zajímá? Spousta lidí fňuká a ti nikoho nezajímají.“

„Ani mě ne. Protože to jsou amatéři. Já fňukám cynicky a rýmovaně, s předstíraným nadhledem, který by třeba mohl někomu dát sílu. Navíc myslím, že jsem ty sloky tentokrát fakt hezky rozházel. Dokonce jsou tam dva vulgarismy.“

„Vy poezii skutečně rozumíte, že?“

„Ano.“

autista mi nakreslil kostrbatý souhvězdí

a zasněženej park
tak v něm sedim

smutnej cvok
v klíně blok
two o'clock, four o'clock?
nevím, která bije
tři čtvrtě na hovno
a furt to nestačí

vždyť co tě nezabije
to tě zmrzačí

chci, aby můj život byl
hořící bublina
ale zatím je to
rozkopnutý lego

nevím, co bez tebe
a nevím, co s tebou
cejtim se otrávenej
ale nechce se mi zvracet
pořád jinej, pořád stejnej
v březnu je mi dvacet
a nevím, která bije

čtvrt na smrt
a furt to nestačí

vždyť co tě nezabije
to tě zmrzačí

oranžovej sníh ve světle lamp
už ani nezebe
jenom se drolí
koukám se na sebe
dopředu nevidím
a zpátky mě to bolí
do prdele všechno
mi to za to stálo

a jestli mě to nezabilo
bylo toho málo

k sedmiměsíčnímu výročí dne,
kdy jsem si šel opláchnout hlavu a vzít si z lednice jogurt

(tehdy u mě naposledy spala a já to věděl)

nebojte se výtoků

seš loňský makroklima
s příchutí mokrý soli
dva grogy, když je zima
kus zrelý glorioly

zatmění před očima
sejť lístků do tomboly
ječící pantomima
v bazénu Pepsi Coly

seš tunel do maxima
a důvod pro cokoli
a...
mě to nezajímá
mě už to jenom
bolí

taxemiwoo aneb óda na příznivou lokaci

vevnitř jsou polštáře
a kalhotky a v nich
ty
a venku inverze
a anonymní ksichty

někdy se mi vů
bec nechce ven

vevnitř je čoko-müsli
básničky a v nich
ty
a venku reklamy
na mcdonaldský šlichty

někdy se mi vů
bec nechce ven

vevnitř je bozkanie
a mý prsty a v nich
ty
venku se mrtví lidí
vracej z noční šichty

taxemiwoo
tak se mi vů

bec nechce ven

protože jsem rád
tam
kde jsem

0,25 žeriava

tak
často se to
nestává
že
za čtvrtinu žeriava
dostanu...

rty
barvy temných vín
a oči s jiskřičkami

sarong
a pod ním klín
co
chutnám
když jsme
sami

prsty
které mě
hladí
a kýbl nadějí

dlaně
co v létě chladí
a v zimě
zahřejí

pistáciové bozky
rána
co nebolej

noční procházky
bosky
od
kašny
na kolej

a usínání
s tebou

kdy přestávaj mě
zábst
místa
co jindy zebou

mám tě rád

tak
často se to
nestává
že
za čtvrtinu žeriava
dostanu
lásku
jednu celou

kreslim tvý bradavky po stěnách muzea

křída je rudá
a nalomená

odrolím verš
ale nic neznamená
jako já

jako ty

jako dvě tužkový baterie
v hlavě

nad drnem mínus
a pod vobraz plus

já nemám rýmu
a ty orgasmus

venku se nestmívá
a nic to neznamená
jako ty

jako já

jako svět

kde vonná tyčinka
jak kunda voní
a dusot koní
je polyfonní

stewardi zpocení
kontrolka orosená
VYČKEJTE ZNAMENÍ
který nic neznamená

jako ty
jako já
jako to

že se máme rádi

ale stejně máme strach
vždyť to znáš
a tak dál

za ruce
a stejně každé zvlášť

jako ty
jako já

a přesto je to hezký

okamžité čtenářské ohlasy:

nesrozumitelné
vulgární
pseudoumělecké
nevkusné
chaotické
nezralé

jako ty
jako
já

zmatená

jak nevidomý
v kině
jak próza v japonštině
jak
bulimická svině

jsem zmatenej

jak
grep ve větvích smrku
jak mrož
co dělá vrků
jak pluk spermí v krku

jsem zmatenej

jak sudí v první lize
jak
vnitřek televize
jak architekti
v Pise

jsem zmatenej

jak koblih plnej bláta
jak osmiletej
táta
jak báseň od Charváta

jsem zmatenej

jak podpaží
co zebe
jak arcus tangens nebe
jak vazelína
s chlebem

jsem zmatenej

z tebe

zmatená 2.0

jak nevidomý
v kině
jak próza v japonštině
jak Ř
po osmém víně
jak
bulimická svině

jsem zmatenej

jak
grep ve větvích smrku
jak prkno na úprku
jak mrož
co dělá vrků
jak pluk spermií v krku

jsem zmatenej

jak sudí v první lize
jak
vnitřek televize
jak zmizík
který zmizel
jak architekti
v Pise

jsem zmatenej

jak koblih plnej bláta
jak osmiletej
táta
jak lenochod
co chvátá
jak báseň od Charvátá

jsem zmatenej

jak podpaží
co zebe
jak vazelína

s chlebem
jak arcus tangens nebe
jak
leukemiččin hřeben

jsem zmatenej

z tebe

Božena Němcová versus mrtvý Asiat

sedim

a

v protějším rohu

černý automat

ráno

ho tam na rudlu

přivez'

chlap

co rád luští křížovky

mlátí svoji ženu

a chodí

stepovat

dal jsem mu

dýžko

nebo dýžko?

to je asi fuk

dubleta

neusmál se a odešel

a já už počtvrtý

prolétám

manuál

stiskněte plastický knoflík

z otvoru vypadne 500 Kč

a v Asii zemře jeden člověk

vstanu

normální černej

čudl jak na výtahu

zmáčknu

ani ne silou

podrbu se v rozkroku

zabzučí to
a k linoleu

se snese
pětikilo

prohlížím ho
proti světlu
dobrý

pak znova

...no prostě
abych to zkrátil

zítra si
koupím DVD
a

sendvičovač

impetigo

mám v ohybu loktu
velkej černej bolák

natáhnu ruku a sestřička
ho vši silou drhne
mokrou žínkou

je mi pět
jsem v lázních
kvůli astmatu

rodiče mi sem píšou
do každé obálky přiložej
žlutou žvýkačku

o žvýkačky se nedělím
jsou
moje

včera mě vytáhli z postele
a osprchovali studenou vodou
protože jsem si během poledního klidu
brnkal na spodní ret

chce úplně strhnout strup
a zasypat to nějakým bílým
sajrajtem

do dveří
vchází můj spolubydlící směje se
a ostentativně žvýká
vzal žvýkačky
z mého nočního stolku

a sestřička
má tupý výraz a modrý kámen
v náušnici

všichni máme vzpomínky

díky nim
jsme takoví

před trafikou

potkal jsem
před stánkem
bulimičku
v khaki tričku

chtělo se mi močit
a byla mi dost kosa
měla hezký oči
a skoro žádný prsa

kupovala přání
(měli ho zlevněné)
usmál jsem se na ni
a ona na mě ne

mrňavé bramborové kvádry a žádný hlavonožec

stejně nic nedávaj
můžem se jít projít
ty čekáš na tramvaj
já na meteorit

chceš se vodit za ruce
a intonuješ prudce
a láska je chobotnice
v telefonní budce

nevolala před chvílí?
snad zavolá nad ránem
a abysme se nenudili
tak na sebe saháme

pod jednou peřinou
já sám
a ty sama
a každou noc to samý
s hranolkama

stesk
sex
šed'
a pár deka nadějí
ješ
tě
že
se to nikdy nepřejí

nemám tě rád
v konverzaci
jak tě mám rád
po hmatu
než se půlnoc zapotácí
akvaduktem spermatu

stejně nic nedávaj
můžem se jít projít
já narcistní neurotik
a ty jen jedna z mnoha hysterickéjch holek

a každý den
bez tramvaje
meteoritu
a bez hranolek

noční stolek

„zlato
 udělal jsem ti dva toasty
 šunka, sýr, cikánská omáčka, tak si
 aspoň kousni
 nebo si dáš radši míchaný vajíčka?
 taky tu mám fazole
 seber se
 nejdřív chceš
 na koníčka a teď
 mi tu
 krvácíš po stole...“

už v tom zase plavu
 další z pěkných holek
 rozbila si hlavu
 o můj noční stolek

tak jsem sám
 tak jsem
 sám

„zlato
 tak co?
 chtělas být nahoře
 abych ti nemoh' dávat pusu
 že prý jsi královna nymfomanek
 a já
 jsem tvůj princ
 a teď se mi tu válíš po ubrusu
 a přes celej levej spánek
 velkej rudej
 šlinc...“

už v tom zase plavu
 další z pěkných holek
 rozbila si hlavu
 o můj noční stolek

tak jsem sám
 tak jsem
 sám

„zlato?“

ale ty jsi jiná
ví Bůh
ty jsi jiná
ví Bůh

ty máš
cyklistickou přilbu

tu dum tum
cyklistickou
přilbu

když jedu „domů“, nechám si ujet
tři, někdy i čtyři metra

a pořád je to málo

třeba

třeba si ještě někdy
zatancujem po kině
třeba mi ještě někdy
usneš v kupé na klíně

třeba ti koupím kytku
a pak téhle květině
pošeptám
že tě mám

rád

a ty
mě?

třeba ti namočím nos
v borůvkové zmrzlině
a zas se dotkneme rty
bázlivě a nevinně

třeba...

ale asi ne

jahodová

odešla jsi v září
no
tak co se tváříš?
je snad jasný

že dneska
už se tomu

jenom směju
nebo brečím
nebo krkám
a-be-ce-du
nebo

si hraju
s penisem
a

někdo se ptá barmana
jestli je v jukeboxu Rihanna, a ten
že neví, jestli je

a já
taky nevím

jestli jsem

ale asi jo
když mám lítačku
na městskou dopravu

„promiňte
ještě jednu vodku džusem
sem“

anebo mě prostě vemte židlí
přes hlavu

„a s jakým? to se dovím?“
„jahodovým“

a nějaká holka
má žlutej rolák a prsty a mluví
z cesty

ale plynně
o tom
že jsem trotl

a ty
svině

anebo obráceně

a ptám se jí
kam jdem
a ona
se ptá odkud

a táhne mě
ke dveřím tak
moment

„zaplatím!“
tu vodku
a pak

jí uvěřím

a dozvim se

kde bydlí... jakou má postavu... proč v noci pláče... a kolik má roků...
anebo

mě radši vemte židlí
přes hlavu
a pohrabáčem

do rozkroku

freevideo.cz

na co kupovat náušnice
bonboniéru
a prosciutto vcelku
když na freevideu dvě učnice
klátěj učitelku?

a na co sdílet niveu
dezert
a záložku do knížky
když na freevideu.cz
polykaj i jeptišky?

na co?

na co
loudit její smích
a tišit její nářek
když na webu je archiv
nahých sekretářek?

na co usínat
ve dvou
a mávat za vlakem
když se tři Thajky servou
o jedno bukkake?

na co přemýšlet
jestli je ta pravá a já
jestli jsem
když je na freevideu čtrnáct set
dávení penisem?

na co

další

včera city
dneska vinu

když je freevideo.cz
a tři

Mb
za vteřinu?

řekni

na co mít rád
a tebe zvlášť

když
jaký si to uděláš, takový to

máš

cyklistická

trojice cyklistů
trojice cyklistů
trojice cyklistů
první má na bříše ibišek
druhý je František

a jeli kolem Lídlu
a jeden dostal meningitidu
a umřel

dvojice cyklistů
dvojice cyklistů
dvojice cyklistů
první má na bříše ibišek
druhý je František

a jeli kolem Flédy
a jeden dostal žaludeční vředy
a umřel

cyklista
cyklista
cyklista

umřel

vůbec žádný cyklista
plynulá doprava
doleva

á

průvodkyně
co mě
mou hrází
provází

víla, jež vchází
do mých
víkendových
REM fází

vamp, děvka i
zlato
Sněhurka
femme fatale

se zbrojním pasem
na to
že umí být
nahatá

na úsměv, co
září
jak světla
v majácích

na kukuč, jenž se
tváří
v tvář životu
neztrácí

těžko vybrat
z devíz
té slečny
nad slečny

králíčka, který
neví
že je hyper
statečný

děvčátka, co
hledá
lastury
v mělčinách

bez boje pusu
nedá
a boj

už začíná

psina na svahu

teploměr je na minimu
tak tu máme zase zimu
takovou, že na saních
jezdí už i hafani